

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΝΟΥΒΕΛΑ ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗ ΤΟΡΡΕΣ

ΡΟΛΟΙ:

Καρλος Νοριεγα- Συγγραφεας, μοναχικος, σπεσιαλιστ στην “μαυρη” νουβελα.

Επιθεωρητης- Ειναι ο αστυνομικος διευθυντης της πολης. Ενας ανθρωπος αξεστος.

ΤΟΠΟΣ: Το διαμερισμα του συγγραφεα.

ΥΠΟΘΕΣΗ: Η πολη ζει μια σειρα εγκληματων.

ΧΡΟΝΟΣ: Παρον.

* * *

Στην πορτα του διαμερισματος του Καρλος Νοριεγα.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ- Θα ειμαι ευθυσ. Γιατι γραφετε αστυνομικα μυθιστορηματα?

ΚΑΡΛΟΣ- (Χωρις να καταβαινει ακριβως την ερωτηση) Γιατι ειμαι συγγραφεας...?

Ε- Ναι ομως, γιατι αστυνομικα? Γιατι εχετε επιλεξει να γραφετε σχετικα με φονους κι οχι σχετικα με κατι αλλο?

Κ- Γιατι μου αρεσει μαλλον..? Γιατι μου ταιριαζει λιγακι..? Γιατι ειναι το ειδος που πουλαει περισσοτερο..? Κι εσας, γιατι σας ενοχλει? Πρεπει να σας πω επισης οτι εχω πολυ δουλεια. Κι επειδη ειναι ηδη δωδεκα τα μεσανυχτα, σας παρακαλω, θα μπορουσατε να..

Ε- Δεν εχουμε βρει τιποτα.

Κ- Κι αυτο ειναι ειδηση?

Ε- Εσεις, τουλαχιστον, ειστε καθαρος.

Κ- Πως ειπατε?

Ε- Ολα δειχνουν οτι εσεις ειστε καθαρος. Αυτο ηρθα να σας πω.

Κ- Καθαρος..? Για 'μενα μιλατε?

Ε- Ειναι καθηκον μου να δυσπιστω απεναντι σ' ολους τους υποπτους. Εχω ερθει για να σας γνωστοποιησω οτι.. ακριβως απο σημερα, εσεις παυετε να θεωριστε επισημα υποπτος.

Κ- Υποπτος?

Ε- Επισημα. Γιατι ανεπισημα, εξακολουθειτε να ειστε. Νομιζω πως δεν χρειαζεται να σας υπενθυμισω οτι ολοι οι φονοι του Σκοτεινου Δολοφονου, μιμουνται με καθε λεπτομερεια τα εγκληματα που εσεις εχετε περιγραψει στις νουβελες σας.

Κ- Ομως σας ειχα ηδη πει, οτι αυτο δεν ειχε να κανει μαζι μου... Δηλαδη, ολο αυτο το διαστημα κανατε ερευνα γυρω απο'μενα?

Ε- Ναι. Και, οπως σας ειπα, δεν εχουμε ενδειξεις που να σας συσχετιζουν με τους φονους.

Κ- Φυσικα! Πανε χρονια που γραφω τετοια μυθιστορηματα, ενω οι φονοι ξεκινήσαν πριν απο.. ..ποσες μερες? Λιγες εβδομαδες?

Ε- Επιτρεψτε μου να σας πω, εμπιστευτικα, οτι υπαρχει καποιος μεσα απ'την Κεντρικη Διευθυνση, που θεωρει οτι, κατα καποιο τροπο, ισως, θα μπορουσε να σας καταλογισει ενα ειδος πνευματικης αυτουργιας.

Κ- Ενα τι?

Ε- Υπαρχουν νομικοι που θεωρουν οτι εσεις, ισως να λειτουργησατε ως εμπνευστης, εκουσιος η ακουσιος, του Σκοτεινου Δολοφονου.

Κ- Εκουσιος η ακουσιος? Τι παραμυθια ειναι αυτα?

Ε- Θα μπορουσαμε να μιλησουμε ανεπισημα?

Κ- Εγω μονο ετσι ξερω να μιλω.

Ε- Ειμαι εδω για να σας ζητησω μια χαρη.

Ο Καρλος ακουει ανορεχτα.

Ε- Κυριε Νοριεγα, χρειαζομαι τη βοηθεια σας.

Κ- Τι θελετε?

Ε- Αρχικα, με εχετε παρεξηγησει. Ειμαι ο αστυνομικος διευθυντης αυτης της πολης. Δεν ειμαι ο κακος, αλλα ο καλος σ'αυτην την υποθεση. Ειναι ευθυνη μου η ασφαλεια αυτου του τοπου και υποχρεωση μου ειναι, το διχως αλλο, να κανω τον κοσμο να ζει με ηρεμια. Ομως, τις τελευταιες εβδομαδες δεν το καταφερνω, γ'αυτο εχω χασει τον υπνο μου. Θα ηθελα να με βοηθησετε να το κανω.

Κ- Να σας βοηθησω να καταφευρετε τι? Να ζαναβρειτε τον υπνο σας?

Ε- Να ζαναβρει ο κοσμος την ηρεμια του.

Κ- Τι θα λεγατε αν αφηγατε εμενα κι ακολουθουσατε τα ιχνη του δολοφονου?

Ε- Αυτο ακριβως κανουμε ολο αυτο τον καιρο.

Κ- Οχι, κυριε. Προσπαθουσατε να εξακριβωσετε αν ειμαι εγω ο δολοφονος η οχι. Αυτο μου ειπατε πριν λιγο. Με ολο το σεβασμο, κυριε Διευθυντη, δεν πιστευω οτι ενας απλος συγγραφεας αστυνομικων μυθιστορηματων οφειλει να σας πει πως να κανετε την δουλεια σας. Ομως αυτο θα λειτουργουσε αντιστροφα: πρωτα βρισκετε τα ιχνη κι επειτα ακολουθειτε αυτα τα ιχνη, μεχρι να σας οδηγησουν στον αυτουργο των εγκληματων.

Ε- Εχετε δικιο. Δεν πιστευω οτι πρεπει να μου υποδειξετε εσεις πως να κανω τη δουλεια μου.

Κ- Ειπατε οτι θελατε την βοηθεια μου.

Ε- Μπορω να περασω?

Κ- Μπορω να πω οχι?

Ε- Σας παρακαλω.

Κ- (Χωρις να κρυβει τη δυσανεσκεια του) Περαστε.

Ο Καρλος αφηνει τον επιθεωρητη να μπει στο διαμερισμα του.

Κ- Θα παρετε κατι?

Ε- Νερο, παρακαλω.

Κ- Νερο?

Ε- Δεν ειμαστε ολοι οι αστυνομικοι του να πινουμε ουισκι, να πηγαινουμε με πουτανες και να τριγυρναμε εκφοβιζοντας τον κοσμο.

Ο Καρλος αφηνει για λιγο τον επιθεωρητη για να φερει ενα ποτηρι νερο.

Κ- (με το νερο στο χερι) Ωστε πινετε και νερο. Θα το σημειωσω. Για τις νουβελες μου.

Του δινει το νερο.

Ε- Μην το κανετε θεμα..Ειναι πολυ αστειοι οι αστυνομικοι στα διηγηματα σας,.. ζητουν οποιαδηποτε ωρα "διπλο ουισκι με παγο". Ειμαι σιγουρος οτι αυτο λεει πολλα για το ατομο σας.

Κ- Ηρθατε να μιλησουμε για μενα? Για τα διηγηματα μου?

Ε- Κατα καποιο τροπο.. Εδω και λιγες εβδομαδες, ο κοσμος αυτης της πολης εχει θορυβηθει επειδη ενας εξυπνος ειχε τη φαεινη ιδεα να κοπιαρει τα εγκληματα που εσεις περιγραφετε στα διηγηματα σας.

Κ- (διακοπτοντας) Αν ψαξετε στις βιβλιοθηκες των εφημεριδων, θα δειτε οτι δεν ειναι η πρωτη φορα που γινεται αυτο, σας το εχω ζαναπει. Ειναι τοσο παλιο, οσο κι η επινοηση του Διηγηματος. Ο κοσμος αντιγραφει.

Ε- Σας παρακαλω, ακουστε με.. Οι κατα σειρα δολοφονοι, συνηθως, ειναι σχολαστικοι ανθρωποι. Αυτος, τουλαχιστον, ειναι: μεχρι τωρα δεν εκανε κανενα λαθος. Και προχωραει, παραμενοντας ασυλληπτος.

Κ- Και λοιπον?

Ε- Παραδεχομαι οτι δεν εχουμε.., δεν βρηκαμε ακομη τον τροπο να τον σταματησουμε.

Κ- Για να τον σταματησετε, θα πρεπει πρωτα να μαθετε ποιος ειναι και να σταματησετε να κανετε κυκλους μεσα σ'αυτη τη ροδα του δημοσιογραφικου λουνα παρκ που εχουν κατασκευασει.

Ε- Μ'αρεσει η ικανοτητα σας στην λογοτεχνικη μεταφορα.

(Συνεχιζει) Η μπορει ισως, ν' αρκει να του στερησουμε την εμπνευση.

Κ- Πως ειπατε?

Ε- Σας μιλω ανοιχτα, χωρις περιστροφες. Αυτος ο τυπος εχει δειξει οτι ειναι πολυ προσεκτικος. Ειναι παντα ενα βημα πιο μπροστα απο μας. Ξερει πως ενεργουμε. Σκεφτηκαμε, ωστοσο, εναν τροπο για να σταματησει ολο αυτο... οριστικα: να τον αφησουμε χωρις καθοδηγηση.

Κ- Δεν σας καταλαβαινω.

Ε- Εχετε σκεφτει οτι αυτο θα μπορουσε να συνεχιστει επ'αοριστον?

Κ- Δεν ειναι δικη μου υποθεση η ασφαλεια αυτης της πολης. Η δουλεια μου ειναι να γραφω μυθιστορηματα.

Ε- Γι'αυτο ακριβως σας μιλω.

Ο επιθεωρητης κοιταζει προς τον τοιχο που ειναι γεματος απο αφισες με τις εκδοτικες επιτυχies του Καρλος.

Ε- Ηταν μια κριση ματαιοδοξιας που σας εκανε να κρεμασετε αυτες εκει τις αφισες?

Κ- Αν καποιος ειχε μια κριση, αυτος ηταν ο εκδοτης μου, που δεν θελει να ξεχνω με τι βγαζω το ψωμι μου. Κι εκεινος, επισης.

Ε- Τοτε υπολογιστε οτι σας εχω γεμισει το ψυγειο κανα δυο φορες: εχω διαβασει ολα τα μυθιστορηματα του επιθεωρητη Τορρες.

Κ- Χαιρομαι.

Ε- Για επαγγελματικους λογους. Δεν μου αρεσει αυτο το ειδος κι ακομη λιγοτερο ο επιθεωρητης Τορρες. Και τωρα, για επαγγελματικους λογους, ας ερθουμε στο θεμα...

(Πηγαίνει προς τον τοιχο) Εσθερ Καθορλα, 21 ετων, φοιτητρια. Δολοφονημενη με στραγγαλισμο.

Κ- (Διακοπτοντας) Οχι, σας παρακαλω, δεν ειναι απαραιτητο...

Ε- Ναι, ειναι απαραιτητο. Ας αναπτυξουμε τις αφισες σ'αυτον εδω τον τοιχο...

(επαναλαμβανει) Εσθερ Καθορλα, 21 ετων, φοιτητρια. Δολοφονημενη με στραγγαλισμο.

(κοιταζει την πρωτη αφισσα και διαβαζει τον τιτλο της νουβελας)

“Με την δυναμη των χειρων”, του Καρλος Νοριεγα. Πανομοιοτυπη εκτελεση.

Ο Καρλος παει ν'αντιδρασει, αλλα ο επιθεωρητης δεν τον αφηνει.

Ε- Συνεχιζω. Ενα τρενο παρασυρει εναν περιπλανομενο ανδρα. Αρχικα, φαινεται οτι προκειται γ'αυτοκτονια, αλλα δεν ειναι. Ο ανδρας, υπο την επιρρεια ναρκωτικων, τοποθετηθηκε πανω στις γραμμες. Ακριβως οπως στο ..(διαβαζει στην αφισα) “Το εξπρες του μεσημεριου”, του Καρλος Νοριεγα. Και παει λεγοντας..

...Στεφανα και Ολγα Ερρερα. Διδυμες αδερφες, νεκρες απο δηλητηριαση, την μερα των γενεθλειων τους, εξαιτιας μιας θανατηφορας τουρτας. Τοσο τραγικο, τοσο ασυλληπτο, οπως στο.. (διαβαζει) “Η γλυκια γευση του θανατου”, του Καρλος Νοριεγα.

(συνεχιζει) Πεντε φιλοι: Χοσε Σαντσεθ, Αλεχαντρο Μπλανκο, Μιγκελ Ντελγαδο, Φερναντο Εστεμπαν και Σερχιο Καλβο. Νεκροι απο εισπνοη διοξειδιου του ανθρακα. Μια σομπα που τρελαινεται, ολα τα παραθυρα κλειστα, μια φαινομενικη συμφορα που τελικα δεν ηταν τυχαια. Ηταν τοσο κατασκευασμενη οσο στο ..(διαβαζει) “Ενω κοιμοντουσαν” του Καρλος Νοριεγα.

(γυρνα στον Καρλος) Εννεα ανθρωποι νεκροι... ακριβως οπως στα διγηματα σας. Ειναι προφανες οτι υπαρχει καποιος μεσα στην πολη που... ακολουθει τα βηματα σας με προσοχη.

Κ- Και δεν ειστε εσεις αυτος.

Ε- Και δεν ειμαι εγω. Κυριε Νοριεγα, σκεφτηκατε μηπως εχετε καποιον φαν που τον διασκεδαζετε περισσοτερο απ'οσο πρεπει? Καποιον περιεργο τυπο, που ειναι παρον σ'ολες τις παρουσιασεις των βιβλιων σας για να του υπογραψετε το αντιτυπο, που να σας στελνει γραμματα, καποιον που να σας παραξενεψε ιδιαιτερω?

Κ-Πιστευετε οτι θα σας το ελεγα, αν το ηξερα?

E- Έχετε την υποχρέωση.

K- Κι εσείς έχετε την υποχρέωση να προσφέρετε στους πολίτες μια ζωή ήρεμη. Πιστεύω ότι αυτή η συζήτηση έχει διαρκέσει πολύ, Επιθεωρητή. Σας υπενθυμίζω ότι είμαι κι εγώ ένας πολίτης και είναι περασμένες δώδεκα. Θα μου κανάτε τη χάρη ...

E- Ένας πολίτης ...υπόπτος για συμμετοχή σε μια σειρά σκληρών εγκλημάτων.

K- Επίσημα?

E- Αν η νομική υπηρεσία μας φτάσει στο συμπέρασμα ότι εσείς εισάσταν η εμπνευση για τον δολοφόνο, αν φαινόταν μια ευθεία, πραγματική σύνδεση ανάμεσα σ'εκείνον κι εσάς, ναι.

K- Δεν θα βρείτε καμία σύνδεση, επειδή δεν υπάρχει.

E- Δεν θα βρούμε καμία σύνδεση γιατί εσείς θα φανείτε συνεργασίμος.

Δεν θα χρειαστεί να εισχωρήσουμε στις μίζερες γειτονίες αυτής της πόλης, για ν'ανακαλύψουμε, τελικά, το διαμερίσμα κάποιου ανώμαλου, μέσα στο οποίο τελικά θα βρούμε, εκτός από την τυπική, φτηνή πορνογραφία, και ένα διαφημιστικό ποστερ κάποιου από τα διηγήματα του Καρλός Νοριεγά καθώς και ολοκληρωτή την συλλογή των αστυνομικών υποθέσεων του επιθεωρητή Τορρες, με όλα τα αντίτυπα υπογεγραμμένα από εσάς τον ίδιο, πράγμα που – ω, τι εκπλήξη!- θα συνέδεε εσάς μ' εκείνον, με έναν τρόπο ευθύ και ρεαλιστικό...

K- Έχετε πάει καμία φορά σε παρουσίαση βιβλίου, τυχαία εστώ?

E- Δεν είναι δική μου υποθεση ο κόσμος των εκδόσεων. Η δουλειά μου είναι να παρέχω ασφάλεια στους πολίτες. Ξέρετε τι είναι η ασφάλεια, κυριε Νοριεγά? Η ασφάλεια δεν είναι ένα τμήμα ξεχωριστό της αστυνομίας. Η ασφάλεια είναι μια αίσθηση. Αυτό μόνο. Όλοι αισθανόμαστε ασφαλείς όταν το αυτοκίνητο μας διαθέτει υδραυλικό τιμόνι. Όμως, αν το προπορευόμενο οχήμα πέσει στον γκρεμό, πάνω σε μια στροφή, θα αισθανθούμε ξαφνικά ανασφαλείς, ακόμη κι αν το δικό μας αυτοκίνητο έχει υδραυλικό τιμόνι. Αντιλαμβάνεστε αυτό που εννοώ?

K- Όχι.

E- Αυτό που θέλω να σας πω είναι ότι πρέπει να τελειώνουμε με το φόβο. Κι εσείς θα με βοηθήσετε σ'αυτό. (καθεται)

Θα μοιραστώ μαζί σας υπηρεσιακές πληροφορίες της τελευταίας στιγμής, μόλις πριν λίγο με πληροφορήσαν: Club Moonlight. Έχει συμβεί μια ανθρώπινη χιονοστιβάδα, υπολογίζουν ότι μπορεί να υπάρχουν από δεκαπέντε ως τριάντα νεκροί. Όλα δείχνουν ότι πρόκειται για ατύχημα. Αλλά... κάτι μου λέει ότι αν διερευνήσουμε την υποθεση με την ίδια σχολαστικότητα όπως ο επιθεωρητής Τορρες στο "Παρασκευή στην ποντικοπαγίδα"...(κοιτάζει το τελευταίο ποστερ)

...Θ'ανακαλύψουμε ότι κάποιος προκάλεσε σκοπιμά τον συλλογικό πανικό, ώστε να προκληθεί η χιονοστιβάδα.

K- Λυπάμαι για το ατύχημα γεγονός.

E- Κι έτσι, θα επιβεβαιωθεί ότι το έργο του Σκοτεινού Δολοφονού έχει φτάσει στην κορυφή του.

K- Σας είπα ότι λυπάμαι για το ατύχημα γεγονός. Με στενοχωρεί τόσο, όσο εσάς.

E- Σας στενοχωρεί περισσότερο απ'ότι εμένα, πολύ περισσότερο μάλιστα. Γιατί εμένα, δε με στενοχωρεί καθόλου.

Ο Καρλός τον κοιτάζει εκπληκτός.

E- Θα με στενοχωρούσε, εάν απομέναν άλλα δεκα μυθιστορήματα για να κοπιαρεί αυτός ο τρέλλος. Όμως, αυτό είναι το τελευταίο κι αυτό με χαροποιεί.

K- Χαρείτε το, αν θέλετε.

E- Είμαι χαρούμενος, αλλά και ανησυχός. Κι όταν είμαι ανησυχός δεν μπορώ να κοιμηθώ ήρεμα.

Για να μπορέσω να κοιμηθώ ήρεμα πρέπει να ξέρω ότι ο κόσμος νοιώθει απολύτως ασφαλής .

Ακούστε με καλά: Μπορεί να έχουμε το καλύτερο αστυνομικό τμήμα.. αλλά τώρα μιλάμε για αισθήσεις. Κι όλα θα πάνε κατά διαόλου, αν εσείς αύριο βγάλετε μια καινούρια νουβέλα μ'αυτον τον επιθεωρητή σας που πίνει διπλά ουίσκι με παγό. Καταλαβαίνετε τώρα τι εννοώ?

K- Όχι.

E- Θα σας το πω ξεκαθαρά: βάζετε τέλος σ'αυτή τη σειρά διηγημάτων.

K- Η δουλειά μου είναι να γράφω.

E- Η δική μου να έχω τον κόσμο ασφαλή.

Δεν είμαι εδώ για να αποδώσω δικαιοσύνη. Ούτε για να συλλαβώ τους αυτουργούς των εγκλημάτων. Είμαι διατεθειμένος να κάνω οτιδήποτε για να καταφέρω τον σκοπό μου. Πιστεύω ότι ημουν σαφής. Σταματήστε αυτό το διήγημα που γράφετε και μην δίνετε άλλη ζωή στον επιθεωρητή Τορρες.

Ο Καρλος παρατηρεί τον επιθεωρητή σαν να τον εβλεπε για πρώτη φορά.

K- “Αυτό το διήγημα”?

E- Αυτό που γράφετε τώρα.

K- Τι γράφω?

E- Ακόμη ένα, από αυτή την καταρραμμένη σειρά. (δειχνει τα ποστερ)

K- Πώς το ξέρετε?

E- Δεν σας αφορά.

K- Α, και βέβαια, ξέχασα ότι κανάτε έρευνα γύρω από εμένα. Και γιατί θα πρέπει να σταματήσω αυτό το διήγημα?

E- Μίλω πολύ σοβαρά, θα σας ενοχοποιήσω για τα πάντα.

(πλησιάζει τον Καρλος) Δεν έχει πουληθεί ούτε μια τουρτα γενεθλίων από τότε που δηλητηριάστηκαν οι δύο αδερφές. Ξερετε γιατί? Ο φόβος αναστατώνει, τρελαινει τον κόσμο. Φανταζεστε τι χάος θα προκαλούσε αυτό που γράφετε τώρα?

K- Όχι.

E- Το απόλυτο χάος

K- Σας παρακαλώ..

E- Μπορεί να ζήσει κανείς χωρίς να τρώει τουρτες γενεθλίων, αλλά, απ'όσο ξέρω -αν και δεν είμαι γιατρός- πιστεύω ότι είναι βιολογικά αδύνατον να ζήσει κανείς χωρίς ν'αναπνεύσει.

K- Γνωρίζετε ότι θα μπορούσα να σας κάνω μνηύση?

E- Μια επίθεση με βακτήρια! Πώς σας ήρθε! Είστε τρελλός? Το πράγμα χοντραίνει ολο και περισσότερο, ελάτε! Μια τρομοκρατική επίθεση, με αέριο σαρινίνης. Τελικά, τι είδους άνθρωπος είστε?

Ο Καρλος δεν απαντά.

E- Μη δημοσιεύσετε αυτό το διήγημα, κυριε Νοριεγα. Με ακούτε καλά? Σβήστε το από τον υπολογιστή σας. Εξαφανίστε το.

Ο Καρλος κοιτάζει έντονα τον επιθεωρητή.

K- Θα λαβώ υπ'όψη μου την σύμβουλή σας, ευχαριστώ πολύ. Και τώρα μπορείτε να αποχωρήσετε. Πιστεύω ότι έχετε πει ότι είχατε να μου πείτε.

E- Σύμβουλη? Πιστεύετε ότι ήρθα εδώ να σας δώσω συμβουλές? Είναι διαταγή και πρέπει να την υπακούσετε.

K- Η?

E- Η, στην αντίθετη περίπτωση, θα σας κλείσουμε σε μια φυλακή υψίστης ασφαλείας, όπου δεν θα ξαναγράψετε ούτε ένα γαμημένο διήγημα στην ζωή σας.

K- Θα με κλείσετε στη φυλακή? Με ποια κατηγορία?

E- (τον πιάνει από το λαιμό) Με την κατηγορία της συνεργείας με τον δυστύχη που θα διαταξώ να συλλαβούν μόλις φύγω από εδώ!

Ο επιθεωρητής σπρώχνει τον Καρλος στον τοίχο, πιανοντας τον απ'το λαιμό και σηκώνει το άλλο χέρι σε γροθιά απειλητική. Αναπνεύει έντονα, κανοντας προσπάθεια να μην του ρίξει μπουνιά στο πρόσωπο.. Ο χρόνος φαίνεται να κυλάει αργά, με τον επιθεωρητή να μην σταμάτα να πιεζεί τον Καρλος. Τελικά τον αφήνει κι εκείνος αναπνεύει με δυσφορία.

Κ- Εντάξει, θα κανω οτι μου λετε.

Ε- Θα κανετε αυτο που οφειλετε.

Κ- Εντάξει.

Ε- Τι θα κανετε, λοιπον?

Κ- Θα δωσω ενα τελος στο σηριαλ του επιθεωρητη Τορρες...

Ο επιθεωρητης κανει ενα νευμα.

Κ- ...Με μια τελευταια νουβελα.

Ε- Τι λετε?

Κ- Θα γραψω μια τελευταια νουβελα, σαν επιλογο.

Ε- Δεν με καταλαβατε?

Κ- Δε θα θελατε να συνεχιστει το σηριαλ απο καποιον αλλον.

Ο επιθεωρητης δεν απαντα.

Κ- Μια καινουρια νουβελα. Θα ξεκινήσω το γραψιμο τωρα. Για να κλεισει αυτο το σηριαλ. Χωρις καμια δολοφονια.

Ο επιθεωρητης κοιταει τον Καρλος με δυσπιστια.

Κ- Χωρις φονους, σας το υποσχομαι. Ετσι θα τελειωσει οριστικα και κανεις πια δε θα μπορεσει ποτε να γραψει για τον επιθεωρητη Τορρες.

Ε- ..Και θα σταματησετε να γραφετε για δολοφονιες.

Κ- Συμφωνοι.

Ο επιθεωρητης σκεφτεται λιγη ωρα.

Ε- Μην μου λετε ψεμματα.

Κ- Δε σας λεω ψεμματα.

Ε- Μου λετε ψεμματα...

Κ- Σας ειπα οτι δε σας λεω ψεμματα. Θα σταματησω να γραφω για δολοφονιες... κι εσεις θα μπορειτε να κοιμαστε ησυχος.

Ο επιθεωρητης αξιολογει τα λογια του Καρλος.

Κ- Και τωρα, πηγαινετε σας παρακαλω. Θελω να γραψω.

Ο επιθεωρητης κοιταει τον Καρλος διερευνητικα.

Ε- Με δουλευετε?

Κ- Οχι, κυριε επιθεωρητη. Δε σας δουλευω. Τελειωσαν οι δολοφονιες στο δικο μου συμπαν.

(δειχνει τον τοιχο με τις αφισες)

Γι'αυτο, λοιπον, ο επιθεωρητης Τορρες, κι αφου δεν εχει τιποτα να κανει στη ζωη, μπουχτισμενος απο τα διπλα ουισκι με παγο, θα παει στο σπιτι του, θα γεμισει την μπανιερα με νερο, θα βγαλει τα ρουχα του, θα βυθιστει εντελως και, μεσα στην απολυτη σιωπη, με το χαμογελο αυτου που εχει καταφερει αυτο που θελει.. επιτελους,.. θα κοιμηθει ησυχος.

Σκοταδι.

ΤΕΛΟΣ